WASHINGTON DC

У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303 [illegible] Тел. в Ню Йорку: BArclay 7-4125 УНСоюзу: BArclay 7-6387

РІК LXXVII. Ч. 120. ЧЕТВЕР, 2-го ЛИПНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 2, 1970 No. 120. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 1 липня 1970

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА 29 ЧЕРВНЯ закінчив цьогорічну сесію, під час якої він працював в повному складі, бо Сенат відкинув був аж дві номінації, які предложив був президент Ніксон. Найвищий Суд не вирішив кількох важливих справ і відклав їх аж на осінь. Між цими невирішеними апеляціями є і відклик 23-річного студента Гарвардського Університету Сіссона, який відмовився служити у війську, бо не хотів, щоб його післали до В'єтнаму. Сумління не позволяло йому воювати у В'єтнамі, але воно дозволяло йому брати участь в інших війнах.

З ДНЕМ 30-ГО ЧЕРВНЯ СКІНЧИВСЯ так званий „надподаток" до прибуткового податку, який від 1-го січня ц. р. становив 5 відсотків, а перед цією датою 10 відсотків. Одночасно звільнена від оподаткування сума збільшується до 650 долярів від однієї особи, давніше ця сума виносила 600 долярів. Скасування податку спричинить те, що в руках платників податку знайдеться на 9 більйонів долярів більше, які вони зможуть видати, на що тільки схочуть.

В ТРАВНІ Ц. Р. ЗМЕНШИЛОСЯ число контрактів на нові будови і становило в Інформаційній Системі Мек-Гро-Гілл 170, а в квітні ц. р. воно виносило 203 в цій самій системі. Ця сама Інформаційна Система подає, що вартість нових будов в травні ц. р. становила 5,417,199,000 долярів, а в тому самому місяці 1969-го року ця вартість була на 23 відсотки більша і виносила 7,080,837,000. Зменшення числа контрактів свідчить про це, що економіка ще не певна, і що в найближчих місяцях не можна сподіватися значного її поліпшення.

ДРУЖИНА СЕНАТОРА ЕДВАРДА М. КЕННЕДІ заявила в інтерв'ю з представницею „Лейдіс Говм Джернал", що вона вповні вірить своєму чоловікові і уважає за правду те, що Тед сказав про смерть секретарки Мері Джо Копечне. Пані Кеннеді назвала смерть панни Копечні „нещасливим і трагічним випадком". Дружина сенатора сказала, що не вірить в те, що її чоловік і панна Копечне їхали купатися в океані о півночі і під час цієї поїздки сталося нещастя. Пані Кеннеді заперечила, що родина Кеннеді натискає на сенатора, щоб він кандидував на президента ЗСА, бо з цієї родини залишилися самі жінки і діти.

НЮЙОРКСЬКИЙ КОМІСАР ПОЛІЦІЇ Говард Р. Лірі перестерігає всіх проти небезпеки від фоєрверків, які люблять пускати діти у зв'язку з Днем Незалежности 4-го липня. Комісар пригадує, що не вільно продавати дітям фоєрверків, і цього повинні припильнувати поліцисти. Минулого року більше як 50 дітей були поранені фоєрверками в тижні перед 4-им липня. Минулого року поліція сконфіскувала була в Ню Йорку 649 картонів незаконно проданих фоєрверків.

НАЙВИЩИЙ СУД КАНАДИ підтримав новий федеральний закон, згідно з яким автоводій мусить дати „зразок свого віддиху поліції, коли вона цього зажадає". Коли з віддиху автоводія можна пізнати, що в його крові є 0.08 відсотка алькоголю, то це буде доказом для поліції, щоб засудити його за „неправильну" їзду автом. Хто противиться б тому тестові, порушує закон. Тест віддихів в Канаді — справа контроверзійна, бо деякі лікарі твердять, що ці тести несправедливі тому, що різні особи в різному часі неоднаково абсорбують алькоголь у своїй крові.

У СВІТІ

БРИТІЙСЬКА ПАРТІЯ ПРАЦІ ПЕРЕОБРАЛА на свого голову Гаролда Вільсона, недавнього прем'єра, дармадо він програв парляментарні вибори з 18 червня ц. р. у користь Консервативної партії. Заступника голови партії Джорджа Бравна не вибрали взагалі до парляменту і тому його місце займе вірогідно канцлер скарбу в уряді Вільсона, Рой Дженкінс. Формально ті призначення будуть остаточно оформлені 8 липня ц. р. Консервативна партія має в новому британському парляменті 30 послів більше, як усі інші партії разом узяті.

ДО ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ ПРИБУЛИ дальші 3.000 британських вояків, збільшивши їх число в тій країні до 11.000. Вони скріпили північно - ірляндську поліцію, що має 5.000 членів, і так званий допоміжний полк силою 3.000. Північна Ірляндія знаходиться в стані неначе перманентних сутичок між протестантською більшістю і римо - католицькою меншістю громадян. Проте це не тільки релігійна нетерпимість, а політична ворожнеча: римо-католики здебільша прагнуть з'єднання з самостійною Ірляндською республікою, а протестанти — вірні Британській державі.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ ВІДНАЙШЛИ шістьох північних корейців - шпигунів, які скочили були в море після того, як південно - корейська канонірка поцілила їх човен. Вони доплили до недалекого острівця, де їх державні вояки окружили й усіх перестріляли. Ця справа стала предметом гострої виміни слів на засіданні мішаної Військової Комісії для справ перемир'я в Кореї, де представником ЗСА, чи пак формально військ Об'єднаних Націй з корейської війни, є ген. Джеймс Г. Скелдон.

СОВЄТИ ВИДАЛИЛИ кореспондента радіостації „Колюмбія Бродкестінг Систем" Вілліяма Кола, якому закинули тільки, що він займається діяльністю „несумісною із станом закордонного журналіста". Припускають, що це совєтська пімста за видалення в минулому тижні з Америки кореспондента „Правди" Бориса Орехова. В червні Совєти видалили були також кореспандента „Тайму" Стенлі В. Клавда, за те, що „Тайм" подав неприємну для Брежнєва його світлину.

ШВЕЦІЯ РІШИЛА вислати до столиці комуністичного Північного В'єтнаму Ганою постійну дипломатичну місію. Її головою став 35-річний Жан Крістофер Осберг. Швеція признала Північному В'єтнамові велику економічну допомогу, але її прем'єр Олаф Пальме все ще твердить, що він і його уряд „не є ворожі Америці".

ІНДОНЕЗІЯ МАТИМЕ за 30 років, у 2.000-му році, 280 мільйонів мешканців. Її економісти твердять, що при всьому поступі індонезійської економіки — Індонезія не буде всилі прохарчувати та затруднити таку масу людей. Тому президент Індонезії Сугарто дораджував Крайовій Раді родинного плянування виготовити докладно програму, як запобігти такій „популяційній катастрофі" й обіцяв повну підтримку збоку державних властей.

ПРЕЗИДЕНТ СТВЕРДЖУЄ УСПІХ КАМПАНІЇ В КАМБОДЖІ — ПРОПОНУЄ МИР КОМУНІСТАМ

АМЕРИКАНЦІ НЕ ЗАЛИШИЛИ КАМБОДЖІЇ БЕЗБОРОННОЮ. На місце американських військ, що відійшли, південнов'єтнамські гелікоптери перевозять вишколені частини камбоджійських військ, що перебирають оборону стратегічно важливих теренів.

Сант Клементе. — У вівторок 30 червня 1970 р. Президент Ніксон склав із цього „західнього Білого Дому" звідомлення народові про переведену і закінчену вже двомісячну збройну інтервенцію в Камбоджі та, наприкінці свого звіту, що охоплював 7.000 слів, звернувся до Північного В'єтнаму з новим закликом до миру. Він підкреслив, що у цій війні не може бути воєнної розв'язки проблеми, тільки політична, та звернув увагу комуністам, що з продовжуванням війни будуть тільки продовжуватись людські втрати й терпіння, а ніякої користи нікому не буде.

Президент, у вступі до свого звідомлення, дав короткий історичний огляд, як прийшло до збройної інтервенції у Камбоджі і чому він, Президент, мусів ту інтервенцію зробити. Він підкреслив, що війну у Камбоджі повели не З'єднані Стейти, а Північний В'єтнам й В'єтконг і що Північний В'єтнам знехтував та порушив постанови Женевської конференції з 1954 року, що її він, Північний В'єтнам, підписав та які гарантували самостійність і невтральність Ляосові і Камбоджі. Ніксон кількакратно цитував відсуненого від влади колишнього голову Камбоджі князя Сіянука про нельояльну й агресивну ролю комуністів супроти Камбоджі та ствердив, що американський Уряд не був в найменшій мірі причетним до перевороту, який відсунув від влади Сіянука. Він звернув увагу, що це не був військовий переворот в Камбоджі, але не перевели його ніякі зовнішні сили, а той сам уряд, що його покликав був сам Сіянук, і парлямент рішили відсунути Сіянука, при чому одною з головних причин — була його нездатність забезпечити Камбоджу проти щораз більшої загрози комуністичної агресії й окупації.

Президент ствердив, що ЗСА були б навіть примирилися з фактом існування в Камбоджі прикордонних комуністичних баз, як би Північний В'єтнам не був поширював їх. Він вказав уперше, що в кампанії на території Камбоджі, переведеної від 30 квітня до 30 червня ц. р., брали участь 32.000 американських і 48.000 південно-в'єтнамських військ. Він вичислив докладно число і роди здобутої або знищеної ворожої зброї, засобів транспорту, бункрів і харчів. Згинуло 11.349 комуністів та 2.328 схоплено в полон, або притримано. Президент кількакратно підкреслив, що коли б тієї збройної інтервенції в Камбоджі не переведено, то трудно було би здійснити заповіджене ним відкликання дальших 150.000 американських вояків з В'єтнаму до кінця весни 1971 року.

В майбутньому ЗСА будуть тільки постачати Камбоджі дрібну зброю та бомбардувати летунством нові комуністичні транспорти і будуть підтримувати сусідів Камбоджі, які захочуть допомогти йому. Південний В'єтнам висловив рішення протиставитись активно комуністичній агресії в Камбоджі, але більшість південно-в'єтнамського війська також уже відкликано. Президент не виключив, що при більших зусиллях ворог може відбудувати бази постачання на терені Камбоджі, але він, Президент, не бачить з такого дальшого розвитку воєнних подій користи для ворога на дальшу мету. Тому Президент закликав його до ділових мирових переговорів. А втім Президент виключив, щоб ЗСА могли прийняти комуністичні мирові вимоги, які рівняються капітуляції Америки та підпорядкуванню Південного В'єтнаму комуністичній владі.

У своєму звідомленні Р. вав, що ЗСА перейшли в Азії з керівної ролі до допоміжної ролі згідно з так званою доктриною Ніксона, за якою всі, загрожені комунізмом народи мусять в першу чергу самі боротися. Водночас Президент ствердив, що збройна інтервенція в Камбоджі була необхідна, щоб комуністи не легковажили пересторог, що їх він, Президент, зробив на їх адресу. Звідомлення президента Ніксона було втримане в спокійному, діловому тоні та навіяне поміркованим оптимізмом.

Сенат виступив проти дальшої активної ролі ЗСА в Камбоджі

Вашингтон.— Сенат прийняв більшістю 58 голосів проти 37 „додаток" до закону про продаж зброї чужим країнам, обмежуючи в тому „додатку" права Президента, як головного командувача збройних сил в таких пунктах: (1) він не зможе видаткувати будь-які фонди на „утримування" американських військ у Камбоджі без попередньої згоди Конгресу, (2) висилати військових інструкторів для вишколювання військ Камбоджі, (3) давати летунську бойову допомогу військам Камбоджі, і (4) фінансувати збройні сили будь-яких третіх держав, що поспішили б з допомогою Камбоджі. Над тим „додатком" Сенат нараджувався впродовж кількох тижнів, при чому виголошено 288 промов. Додаток зголосили ліберальні сенатори Джан Шерман Купер, республіканець з Кентакі, і Франк Черч, демократ з Айдаго. Та постанова має радше демонстраційний характер проти Президента і його Уряду. Вона має слабі шанси перейти в Палаті репрезентантів, де ліберальні „голуби" не мають такої сили, як її мають в Сенаті, а коли б навіть і там прийнято її, то Президент належне зголосив би проти неї „вето", а — може — справа опинилась би в Найвищому Суді, бо існують сумніви, чи Конгрес має право обмежувати в такій мірі компетенції Президента, як командувача американських збройних сил.

Нассер і Підгорний говорять про мирну розв'язку на Близькому Сході

Москва. — Однаково єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер, як совєтський президент, насправді голова Верховного Совєту, Микола Підгорний, заявились у своїх промовах на бенкеті на Кремлі у честь Нассера у вівторок 30 червня — за мирною політичною розв'язкою ізраїльсько-арабського конфлікту та проти його воєнної розв'язки. Хоча вони обидва таврували Ізраїль і „імперіялістів", проте Нассер говорив про потребу мира, основано на „справедливості, а не насильстві", а Підгорний заявив, що „ми переконані, що політичне порозуміння буде осягнене й мир затріюмфує у тому обширі". Обидва теж покликувалися на резолюцію Ради Безпеки Об'єднаних Націй з 22 листопада 1967 року. Про останню американську мирову пропозицію ніхто з них не згадував, а Совєти деклярували дальшу допомогу — „політичну, економічну, культурну й іншу" — Єгиптові, але ані Нассер ані Підгорний не закликали до відзискання окупованих Ізраїлем арабських земель шляхом війни. На цій підставі найперші коментатори припускають, що між єгипетською делегацією, яку очолює Нассер, та керівними совєтськими діячами продовжуються наради над тією американською мировою ініціятивною та над реальною платформою мирового порозуміння.

Федеральний дефіцит може становити 7 більйонів долярів

Вашингтон. — Президент Ніксон запропонував недобір у федеральному бюджеті на 1971 рік, що зачався 1 липня ц. р., у висоті 1.3 більйона долярів. Але внаслідок дій Конгресу може цей дефіцит збільшитися до 7-ох більйонів. Конгрес збільшує деякі видатки, запропоновані Урядом, і одночасно не схвалює тих законопроєктів, які мали б збільшити прибутки федеральної скарбниці. Передбачення про висоту дефіциту висловила Спільна Конгресова Комісія в справі редукції федеральних видатків. Ця Комісія подає такі причини недобору у державному бюджеті: 1. Конгрес ще не схвалив збільшення оплат від поштових посилок, що дало б 1.6 більйона річного прибутку. 2. Так само не схвалено податку від газоліни з домішкою оливи, який то податок збільшив би прибутки державної скарбниці також на 1.6 більйона. 3. Конгрес вже збільшив запропоновані Урядом видатки на 500 мільйонів і ще плянує збільшити видатки в різних законопроєктних на 1.5 більйона. 4. Конгрес не схвалив законопроєкту про приспішення податку від дарунків, що зменшує державні прибутки на 1.5 більйона.

Конгрес переміг вето Президента в справі фондів на шпиталі

Вашингтон. — 30-го червня Сенат більшістю 76-ох до 19-ох голосів переміг вето президента Ніксона в справі завеликих фондів на будову шпиталів та на їх модернізацію. 25-го червня Палата Репрезентантів більшістю 279-ох до 98-ох голосів також відкинула спротив Президента, і внаслідок цього законопроєкт про фонди на шпиталі стає законом, бо обидві Палати Конгресу підтримали свої проєкти потрібною більшістю двох третіх голосів присутніх законодавців. Це перша перемога над ветом Президента в цілій декаді, бо 1-го липня 1960 року Конгрес був переміг вето президента Айзенгавера в справі збільшення платень федеральних працівників. В Сенаті аж 23 републіканські сенатори голосували з демократами, щоб перемогти вето Ніксона. Президент поставив був вето тому, що Конгрес збільшив запропоновані ним видатки на 350 мільйонів в 1971-му році. Конгрес збільшив в цьому законопроєкті видатки у фінансових роках 1972 і 1973. Президент твердив, що рішення Конгресу не відповідальне під фіскальним оглядом.

21-И ЗДВИГ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Дітройт. — В суботу й неділю 4-5 липня на Оселі СУМ „Київ" біля Дітройту відбудеться вже 21-ий з черги щорічний Здвиг українців Америки і Канади, під гаслом „Україна живе, бореться і переможе!" На зустрічі-здвизі буде окремо відзначено 20-річчя геройської смерти творця УПА ген.-хор. Тараса Чупринки-Шухевича. У суботу в авдиторії школи в Гемтремку при [illegible] відбудеться о 2-ій по полудні зустріч представниць ОЖ ОЧСУ і представниць Ліґи Визволення України, а увечорі, в залі УНДому в Дітройті відбудеться вечір на пошану ген.-хор. Т. Чупринки з доповіддю та мистецькою частиною. В неділю, на Оселі „Київ" — зустріч, дефіляда молоді, виступ д-ра К. Савчука і конґресмена Джана Динґела та мистецька частина.

У Вашингтоні заповідаються великі святкування в День Пошани Америки

Вашингтон, Д. К. — Урочисте відзначування Дня Пошани Америки у суботу 4-го липня розпочнеться вранці у Вашингтоні, а в той час із Філядельфії, Валі Форд та з Вільямсбургу будуть прямувати до столиці швидкоходи з американськими прапорами. Ці прапори будуть під час урочистих церемоній винесені з Залі Незалежности у Філядельфії, із Залі Свободи у Валі Форд та з колоніяльного Капітолю в Вільямсбургу й принесені швидкоходами до столиці. Прапори будуть потім поміщені на велетенських літерах USA на Еліпсі у Вашингтоні. День Пошани Америки має сколихнути душею американського народу, відродити патріотизм, показати велич і одностайність Америки у принципових справах та виявити підтримку американському Урядові. В Капітолі відбудеться окрема церемонія вшанування 194-ої річниці проголошення Американської Держави. На площі перед пам'ятником Лінкольнові виступатиме півтисячний хор, армійська оркестра, представники всіх віровизнань, різні мистецькі ансамблі. Після проклямації Дня Пошани Америки о 11-ій г., колони з прапорами рушать до Конституції авеню від монументу Лінкольна до Еліпси о 12 г. дня, а в той час відбудеться парада летунських з'єднань, під кінець якої все небо буде всіяне маленькими американськими прапорцями. Від 12:30 до 7-ї вечора на Еліпсі відбуватимуться святкування з мистецькою програмою, промовами та грою військових оркестр, а о 7:10 вечора — церемонія спущення прапору. Після цього розпочнеться розважальна програма, якою провадитиме Боб Гоп. Свято закінчиться о 9:45 велетенським феєрверком. Організаційний Крайовий Комітет прохає всіх громадян Америки символічно виявити свою відданість цій країні і її зоряному прапорові свободи у суботу 4-го липня в двохвилинному періоді часу, від 11 г. до 11:02 хв. автомобільними гудками, сиренами фабрик і заводів, биттям у дзвони.

Збиратимуть підписи для створення урядового Комітету Поневолених Націй

Вашингтон. — З рамени Крайового Комітету Поневолених Націй, що його очолює у Вашингтоні проф. д-р Лев Добрянський, президент УККА, повідомляють, що цьогорічні, вже 12-ті з черги, відзначування Тижня Поневолених Націй мають проходити під різними виmовними гаслами, такими як: „Не допустім до збільшення кількости Поневолених Націй у Південносхідній Азії!", „Домагаємось створення спеціяльного урядового Комітету Поневолених Націй", „Припинити російське проникання на Середньому Сході" та ін. Крім відповідних програм Тижня Поневолених Націй в третьому тижні липня, що плянуються в різних містах Америки, одним із важливих завдань в часі відзначування ТПНацій і до середини вересня буде збирання масових підписів під проханням до американського Уряду створити окремий урядовий Комітет Поневолених Націй. Завданням цього Комітету було б скеровувати енергію й увагу громадянства й молоді в Америці на справу розвалу червоної імперії, СССР. Адресовані до президента Ніксона і членів Конгресу підписані листи-петиції треба пересилати до Крайового Комітету Поневолених Націй найдалі до 15 вересня: Dr. Lev E. Dobriansky, Chairman, National Captive Nations Committee, 7303 Georgia Ave., N.W., Washington, D.C. 20012. У розпорядженні Крайового Комітету Поневолених Націй є ще декілька примірників брошури "Captive Nations Week Movement", яку можна замовляти через конгресмена Деніела Флада, в кількості не менше 100 прим. У пресовому повідомленні, підписаному д-ром Л. Добрянським, пригадується, що резолюції, схвалювані з нагоди Тижня Поневолених Націй, треба пересилати до Крайового Комітету у Вашингтоні або через УККА в Ню Йорку для того, щоб потім їх опублікувати в Конгресовому Рекорді.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ВЛАДИКИ ЯРОСЛАВА ҐАБРА

Чикаґо. — Ювілейний Святковий Комітет повідомив, що в неділю 4-го жовтня вірні дієцезії св. Миколая відзначать 25-ліття священства Єпископа УКЦеркви Владики Ярослава Ґабра відповідною імпрезою. Головою Ювілейного Комітету є о. прелат П. Леськів. В тижневику „Нова Зоря" з 28-го червня, де опубліковане це повідомлення, надруковано також слово Владики Ярослава, виголошене 21-го червня в Торонті під час Дня Помісної Української Католицької Церкви, з домаганням створення Патріярхату УКЦеркви.

ВЛАДИКА ОРЕСТ У БАВНД БРУКУ

Бавнд Брук. — Минулої неділі, 28-го червня 1970, Єпископ Української Автокефальної Православної Церкви в Європі, Владика Орест Іванюк, який перебуває на приватних відвідинах в ЗСА, відправив Архиєрейську Святу Літургію в Осередку Української Православної Церкви в ЗСА у Бавнд Бруку. На Літургії був присутній Владика Миколай, багато священиків та [illegible] кількість мирян, які опісля взяли участь у Панахиді за померлу недавно сл. п. Оксану Лятуринську.

„ЗАПОРІЗЬКІ КОЗАКИ" В АВСТРАЛІЇ

Сідней. — Новостворена мистецька група танцюристів, музик і співаків, складена з трьох братів — Миколи, Богдана та Івана Майнів, набирає дедалі, то більшого розголосу. Брати в кубанках і запорізьких жупанах виступають в розвагово - відпочинкових місцевостях і по нічних клюбах, які дають для гостей мистецькі програми. Нещодавно брати Майни виступали з відомою в Австралії співачкою Джан Бронгіл, і преса ворожить „Запорізьким козакам" у Австралії велике мистецьке майбутнє. Це вже друга „козацька" група в Австралії — перша, створена кілька років тому, відома під назвою „Кубанських козаків".

„АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ ІМ. Г. ХОТКЕВИЧА" В АВСТРАЛІЇ

Сідней. — Молоді бандуристи зі школи гри на бандурі, що нею керує диригент Г. Важул, прийняли для свого гуртка назву „Ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Патріотизм понад партіями

Патріотизм не можна утотожнювати з політичною рацією, — заявив найбільший свангельський проповідник нашого часу, Біллі Грегем у розмові з журналістами напередодні свого минулотижневого 5-тиденного „хрестоносного походу" в Ню Йорку на спортовому стадіоні. Проповіді - промови про проблеми віри, етики й моралі на тлі сучасних суспільних явищ, що їх виголошував рік тому Біллі Грегем у найбільшій залі Медісон Сквер - Гардену в Ню Йорку, стягли впродовж 10-ох днів 230.000 слухачів. Цього року 135.000 осіб слухали золотоустого проповідника впродовж його виступів в тому самому місті: по кругло 30.000 слухачів денно.

Біллі Грегем глибоко стурбований моральною розтіччю і хаосом у світі понять про добро і зло, зокрема і спеціяльно в американському народі. Він пильно дбає, щоб його самого не утотожнювали з жадною політичною групою. Тому й підкреслив, що його приязнь з президентом Ніксоном зродилась на суто особистому, а не політичному ґрунті, і що, наприклад, Ніксон не говорив з ним про свій замір призначити Генрі Кебота Ладжа на свого персонального репрезентанта - зв'язкового до Апостольської Столиці і не радився з ним у цій справі. Біллі Грегем не має сумніву, що серед противників В'єтнамської війни є не менші патріоти, як серед її прихильників, і радить не брати становища окремих осіб супроти В'єтнамської війни за критерій патріотизму. Символом патріотизму є американський прапор. Біллі Грегем має стовідсоткову рацію: американський прапор — понад партіями, понад расами і клясами, понад актуальними політичними проблемами.

Таємниця маґічної сили, що нею деякі промовці-проповідники притягають до себе увагу численних мас, належить до сфери містики, і тому важко збагнути її. Грегем, мабуть, тому знаходить такий масовий відгук, що він звертається до добрих почуттів, добрих інстинктів в людині, а американська людина втомлена асуспільними елементами й розкладовими явищами. Відомо, що ще розмірно недавно деякі людці палили в Сентрал Парку в Ню Йорку американський прапор разом із своїми рекрутаційними картками, а юрба однодумців оплескувала їх. Спантеличення в суспільстві дійшло до такої міри, що й посадник Ню Йорку, колишній кількакратний конгресмен, людина високої освіти й політичного досвіду, публічно прославляв, як „„героїв", тих, що, будучи свідомими прикрих наслідків для себе, відмовляються брати участь у війні, бо вважають її аморальною. Грегем має рацію, що й між противниками В'єтнамської війни є не менші патріоти, як між її прихильниками, але це стосується осіб, що їх „за" або „проти" заєноване на політичному світогляді, на такому або іншому розумінні державного інтересу Америки. Величезна більшість антивоєнних демонстрантів і тих, які викручуються від військової служби чи просто дезертують з війська, це не свідомі визнавці якоїсь політичної концепції чи релігії, а люди без хребта, трусливі й без почуття та розуміння, що таке патріотизм, себто — що таке любов до батьківщини, яка накладає різні супроти себе обов'язки.

Біллі Грегем проповідує відродження надпартійного патріотизму, з яким нерозлучно пов'язана пошана до існуючого ладу й пошана до зобов'язуючих норм правовости. Можна не погоджуватися з актуальною політикою Уряду в різних справах внутрішнього і закордонного характеру, можна добиватися зміни різних існуючих законів, але треба робити це на базі того основного закону, яким є Конституція. Біллі Грегем є одним із спонзорів та ініціяторів запляннованої на 4 липня ц. р. у Вашингтоні маніфестації під гаслом „Віддай честь Американському Дневі". Це маніфестація патріотизму, маніфестація вірности державному прапорові. Євангельський проповідник Біллі Грегем, артист - комік Боб Говп, головний редактор „Рідерс Дайджесту" Гобарт Луїс, колишні президенти Линдон Б. Джансон і Гаррі С. Труман, голови Республіканської і Демократичної партій Роджерс С. Мортон і Лоренс Ф. О'Брайєн — люди з різних світів мислення і середовищ. Але всі вони спонзорують ту маніфестацію державного патріотизму і вірности прапорові, яка буде одним із могутніх проявів занику сил нігілізму й анархії та морального відродження американського суспільства. На превеликий жаль телевізійні компанії, які передають вуличні бійки, демонстрації й авантури — промовчують зібрання десятків тисяч осіб на проповідях Біллі Грегема. Наче їх не було і наче його не було. Це погана служба моралі народу, яку власне Біллі Грегем старається відродити.

В. Гальченко

ЧЕРВОНІ КАРАТЕЛІ

Москву непокоїть протикомуністична діяльність еміґрантів у західньому світі. Ні-ні, та й виступить „Правда", „Известия" чи якась інша „Радянська Україна" з лайкою проти „еміґрантського охвістя", „запроданців Волстріту". Але такі обвинувачення нікого на Заході не зворушують. Тому специ при ЦК КПСС час від часу вдаються до інших, вишуканіших методів терору й залякування тих, які у країнах вільного світу не втекли в підземелля й не розплились серед довкілля, а мужньо й чесно підносять голоси в обороні своїх поневолених народів і країн.

Кілька місяців тому Москва вислала офіційну вимогу до уряду Англії видати Совєтському Союзові „політичного злочинця", еміґранта з совєтської Грузії Джорджа Чапелла — Ю. Чаподзе, родом з Кутаїсі. Після понад 25-літньої мовчанки Москва раптом обвинуватила того англійського громадянина, що він нібито брав участь у винищуванні 2 000 жидів у двох ґеттах біля Тернополя і 3 000 жидів у Янівському таборі біля Львова в 1943 р. Ні одна жидівська аґенція, яка розшукує таких криміналістів, не згадує про Чаподзе - Чапелла, як про учасника гітлерівських кривавих оргій. Громадянин Чапелл - Чаподзе подав англійському урядові відомості про себе й заперечив будьяку участь у винищуванні жидів. Москва не змогла подати Лондонові речевих доказів, і так Чапелла залишили в спокої. Між іншим він у 1942 р. сам сидів у гітлерівському кацеті. Чому Москва домагалась його? В газеті „Ейдж" у Мельборні, в Австралії, К. Форелл подав, що Чапелл - Чаподзе „є членом грузинських інтелектуалів, які засуджують совєтську домінантну ролю в їхній країні".

Московська „Правда" з 24 червня ц. р. надрукувала статтю А. Сахніна під наг. „Тюльпани вбивці", в якій обвинувачує німецького громадянина Д. Космовича в Штутґарті у тому, що він під час війни був „організатором Білоруського корпусу самооборони", брав участь в багатьох розстрілах совєтських громадян, і домагається вислати його до СССР. При тому, розкриваються карти, чому це Москва понад чверть століття мовчала... Невідомо, чи і скільки взагалі правди й в усіх обвинуваченнях московської газети, але в ній сказано: „Це один із головачів так званого Антибольшевицького Бльоку Народів" (назву АБН подано з малих літер). „Правда" згадує й про інші антикомуністичні організації у вільному світі, зокрема про „різні бльоки, союзи, асоціяції", які „розробляють два десятки проєктів майбутнього устрою нашої держави"...

Минулого року „Правда" провадила велику кампанію проти одного українця, канадійського громадянина, власника ресторану біля Торонта, обвинувачуючи його „в співпраці з гітлерівцями" і також домагаючись безуспішно, щоб канадійський уряд видав його в руки „совєтського правосуддя"...

Уже з цих прикладів вимальовується картина: КГБ взяло приціл на моральний терор проти антикомуністичних діячів у вільному світі. Не захищаючи і не оправдуючи нікого, бо на це не маємо жадних даних, сконстатуємо, що уряди західніх країн поінформовані про таку методу московського шантажу. Якщо українці вважають, що уряд їхньої вільної західньої країни ще недостатньо поінформований — там треба провести відповідні заходи.

Москва й надалі буде вибирати собі особливо немилих їй осіб чи й готувати замахи, як то вже було пляновано супроти голови ЦК АБН Ярослава Стецька. Московські руки вже обагрені кров'ю Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери, Лева Ребета та інших, відомих і невідомих, не тільки українських, жертв. Вільна українська спільнота в усьому світі не повинна виявляти малодушности, не може в жадній мірі піддаватися московським залякуванням. Навпаки — протимосковську активність треба ще більше посилити! Але не треба й забувати, що політичні фронти — це також війна, і що необережно передана будь - кому адреса політичного діяча - антикомуніста, якесь небажане розкриття, завелика довірливість до будь - кого — лише на руку ворогові. Також ті, що відвідують СССР як туристи, мають пам'ятати, що за „солодкими" розмовами в так званому Товаристві „Україна" — експозитурі КГБ, чи з совєтськими „провідниками" і громадянами — стоїть випробувана імперська розвідка, якій потрібні будь-які відомості про будь - кого і будь-де.

Червоні московські карателі закипають від гніву на тих, що їх знають, їх викривають і їх ненавидять. Але своїм гнівом, наклепами й вимогами видавати людей з-за кордону, своїми брудними інсинуаціями по різних виданнях типу „Правди", „Вістей з України" чи „Голосу Родины" вони лише виявляють безсилу лють Москви супроти світу свободи і оборонців свободи Заходу, супроти всіх тих, які ось знову, в третьому тижні липня, вийдуть на вулиці сотень міст з вимогою: „Свободу поневоленим націям!"

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ОКСАНИ ЛЯТУРИНСЬКОЇ

Філядельфія. — Громадський комітет м. Філядельфії для вшанування пам'яті недавно померлої поетеси Оксани Лятуринської влаштовує в п'ятницю 3-го липня в залі „Тризуба" о год. 8-ій вечора Вечір пам'яті „найяскравішої із жон руських поезії", за висловом Євгена Маланюка — Оксани Лятуринської. В програмі вечора: доповідь д-ра Богдана Романенчука про поетичну творчість, проф. Петра Мегика про скульптурну та читання поезії Володимиром Біляєвим.

О. Гнатко

АРАБСЬКИЙ СВІТ

У статті „Ізраїль і арабський світ" („Свобода", ч. 107) п. М. Л-ий не зовсім ясно каже, кого властиво розуміти під словом „араб". У цій статті зустрічаємо також назви „Аравія" і „аравський". Щоправда, Іван Франко у своєму „Мойсеєві" пише: „Сорок літ проблукавши Мойсей по арабській пустині", але „Аравія", „аравський" — це, мабуть, архаїчна назва. У словнику Подвезька подано „Арабія", „арабський", а „Аравія" і „аравський" знаходимо лише в списку - додатку географічних назв. Отже, хоч є назви „Аравія" і „аравський", ледве чи можемо звати арабів — „аравами".

Сьогодні є 14 незалежних арабських держав: Марокко, Альжир, Туніс, Лібія, Єгипет, Судан, Ливан, Сирія, Ірак, Йорданія, Савді Арабія, Ємен, Південний Ємен, Мускат - Оман. Араби можуть жити в котрій - будь із цих 14 держав або поза ними, наприклад, у Східній Африці чи в Ізраїлі (де їх тепер меншина).

Магометові приписують слова: „Хто говорить поарабськи, той є араб". Це не зовсім правильно, бо, наприклад, ірляндці говорять поанглійськи, але вважають себе ірляндцями, а не англійцями; жиди говорять багатьма мовами, але вважають себе жидами (щойно в Ізраїлі постали школи, в яких навчають гебрейської мови).

Арабським світом вважається територію від Касабланки в Марокко до Мускату над Перською затокою. Віддаль між цими містами більша як 3.000 миль — так, як із Лондону до Ню Йорку. Араб може подорожувати з Касабланки до Пакістану, не потребуючи товмача. Щойно альянти в останній війні побудували на тих величезних просторах дороги.

Є чимало різниць між арабськими племенами, але два сильні зв'язки в'яжуть їх разом: мова й релігія. Це — цемент арабського світу. Все ж не треба перецінювати мову як з'єднуючу силу. Клясична, писана мова в усьому арабському світі та сама, і, хоч є значні різниці у діялектах, освічений араб може зрозуміти кожного зустрічного араба, відкіля б він не походив.

Араби користуються своєю мовою не лише для порозумівання. Вони її люблять і гордяться нею. Красномовність — це дар, який араби завжди високо цінили. Вони радо слухають поетів на весіллях і інших святкуваннях, які виголошують вірші на честь молодої й молодого чи з інших нагод. Слухачі, хоч самі неписьменні, легко розуміють тему й оплескують поета.

Мова і релігія у сполуці з мітами й історією об'єднують арабів. А все ж, відколи араби здобули незалежні держави, вони виявляють мало старання злиття в єдину арабську націю. Бедуїни вважають себе справжніми арабами, аристократами арабського старовинного світу і відмовляють цього права сусіднім мешканцям.

Релігія арабів мусульманська, але є й араби християни. До них належать єгипетські копти, яких є 1,500.000 — 6% усього населення Єгипту. В Ливані християни різних віроісповідань творять половину населення (в 1961-му році Ливан мав 2,150.500 людности). В Сирії і Йорданії християн менше. Одначе, християни ніде в арабському світі не були переслідувані.

Найбільше сконцентрована в арабському світі національна меншина, це курди. Їх є 1,200.000 в північному Іраку і 2,500.000 у Сирії. Курди — це мусульмани, але не семіти. Мова курдів зближена до перської.

Єгипет під різними оглядами можна назвати серцем новітнього арабського світу. З усіх арабських держав це найгустіше заселена і найбільш упромисловлена країна. Студенти з інших арабських держав учаться в університетах Каїра й Александрії. Єгипетські вчителі викладають по школах сусідніх арабських держав. Арабські кіностудії є для арабського світу тим, чим є Голлівуд для Америки.

Негритянський провідник єпископ Споттсвуд називає Уряд протинегритянським

Сінсіннеті, Огайо. — На 61-ій Конвенції крайового Товариства для Поступу Кольорових Людей, голова цього Товариства єпископ Стіфен Дж. Спотсвуд назвав республіканський Уряд президента Ніксона „протинегритянським". Він казав, що це вперше від 1920 року Федеральний Уряд вирішив працювати „проти потреб і аспірацій найбільшої меншинної групи свого населення". Делеґати оваційно двічі вітали цього промовця, і його промову аж 38 разів переривали ентузіястичними оплесками. Промовець наводив 9 пунктів на доказ того, що Уряд неприхильний до негрів. Треба згадати, що Крайове Товариство для Поступу Кольорових Людей — належить до расово поміркованих в протилежності до лівих скрайніх муринських націоналістів із організації „Чорної Пантери". Єпископ Споттсвуд критикував і тих негрів, які свідомо бажають відділитися від білої частини суспільства, як наприклад тих муринських студентів, що хочуть мати окремі спальні в студентських гуртожитках, та окремі кафетерії й окремі предмети навчання в школах. Споттсвуд твердив, що не можна поділити цю країну на дві частини: для білих і для чорних, бо це не буде по демократичному. Немає окремих проблем для негрів і окремих для білих, є ті самі проблеми для всієї людности цієї країни.

Марія Лоґуш

ВИСТАВКА Т. ВИРСТИ В МОНТРЕАЛІ

Український Комітет Співпраці з Музеєм Мистецтв та Український Літературно-Мистецький Клюб в Монтреалі влаштували на початку травня ц. р. виставку відомого українського маляра з Парижу, Темістокля Вирсти.

Заслугою п. Б. Якимова, молодого викладача у французькому університеті, було те, що виставка відбулася в приміщенні Соціяльного Центру Монтреальського університету, що надало їй спеціяльного престижу.

На відкриття виставки в середу 6 травня явилося понад 200 осіб, що на місцеві обставини було не абиякою подією, коли зважити до того як, що це був будень. 41 картина — 21 кваш і 20 олійних образів — творили фантастичну мозаїку, що відразу захопила глядачів, серед яких з французького світу були журналіст, колишній співробітник найбільшого французького часопису в Монтреалі Андре Люшер (тепер працює в міністерстві еміґрації), популярна радіо - телевізійна коментаторка Пієрет Шампу, п. Пієр Допре з дружиною та багато інших.

Про те, який успіх мала виставка, може свідчити факт, що вже перед її відкриттям продано шість картин, а більшість була розпродана під час відкриття. І хоч вона була запляннована на 10 днів, з уваги на небувалий успіх її продовжено ще на один тиждень.

Говорити про мистецтво Вирсти — це хіба повторювати те, що про нього вже сказали авторитетні голоси, бо його ім'я добре відоме на европейському континенті, де він, починаючи з 1950 року, мав 32 індивідуальні виставки в Парижі, Копенгаґені, Брюсселі, Стокгольмі, Берні та інших містах, а крім того брав участь у французьких та міжнародних виставках.

Валлемар Жорж у своїй статті з приводу однієї виставки Вирсти в 1966 році у ґалерії Алберт Шабод в Парижі вже самим заголовком окреслив нашого мистця як поета в малярстві". Він докладно проаналізував здогади про переживання й стимули маляра, які своєрідно виявилися в кожній картині і творять химерні креації, часом аналогічні, але такі фантастичні в своїй суті, що не можна не захоплюватись їхньою маґічною красою.

Вирста справді віртуоз у техніці накладання фарб, вони наче накривають одна одну, але рівночасно чисті й прозорі. Чи це олії, чи ґваші, чи акріліки (цих останніх на виставці не було), вони силою свого вислову викликають справжню симфонію почуттів.

Мистецтво Вирсти вийшло поза межі звичайних норм, воно вирвалося з рамок реального і перейшло в світ уявний. Незалежно від того, що впливає на уяву мистця — чи якісь полярні світла, чи думки про незбагненні космічні простори, чи стихія океанських просторів, — він творить свідомо чи підсвідомо за голосом душі. І через те малюнки Вирсти наче самоцвіти, випромінюють кольори, що ведуть глядача в казковий світ краси, в який мистець втікає сам. Вирста навіть не хоче називати своїх образів, щоб не накидати глядачеві своєї думки. Істотне для нього те, що глядач сам збагне в містерії візерунків і кольорів його картин.

Про свою творчість Вирста висловлюється так: „Мої картини — це вільні композиції, базовані на модерному світосприйманні й надхнені самим життям у найширшому розумінні цього слова. Фази творення моїх картин, тісно пов'язані поміж собою, наче випливають одна з одної. Теми моїх творів — це вияв моїх душевних переживань, які мають, можливо, початок у дуже давньому минулому чи відносяться до візій далекого майбутнього. Моїм бажанням є, щоб глядач відчув силу імпульсу, який керував мною під час творення даної картини. І якщо під впливом поетичного наставлення моєї душі він спроможний буде створити свій власний фігуратичний чи не фігуративний образ, тоді я, як мистець, досягнув своєї цілі".

Вирста, без сумніву, мистець небуденної культури, з аристократичними манерами, цікавий співрозмовець, а зокрема дуже тонкий у відношенні до молоді. На виставці в Монтреалі його відвідували цілими гуртами студенти, пластуни, з якими він говорив про мистецтво взагалі, а про свою творчість зокрема. Вони горнулися до нього, слухали його розповіді і засипали питаннями, на які він вичерпно відповідав.

У Монтреалі мистець мав інтерв'ю в місцевих українських радіопрограмах, як також у передачі на Україну через „Голос Канади". Пієрет Шампу подала два коментарі про нашого мистця у французькому радіо.

Спеціяльна подяка належиться директорові Соціяльного Центру Монтреальського університету п. Ґотіє, який прихильно поставився до нашого маляра і допоміг у влаштуванні виставки, а організаторам виставки належиться признання за великий вклад праці, яка увінчалась моральним і матеріяльним успіхом.

В цю пору мистець перебуває в ЗСА. Ми віримо, що він і там знайде прихильну та вдячну публіку.

АТАВІСТИ

Це Петро й Катерина
(та друга,
За розбої прославлена смілі).
Це Ульянов,
ще більший катюга,
Та ще більший упир —
Джуґашвілі.

Їх усіх звеличали бояни.
Звеличали за ґвалт
і за муки.
Їм співають хвалебні пеани
Закатованих предків унуки.

А в талмудах своїх
чи коранах
Чорнокнижники їх написали,
Що на каїнах тих,
на тиранах,
Ідеали святі спочивали!

Не дивуймось катам
ані трохи.
Це зразки атавізму між нами,
Всі бо ми за старої епохи
Рід за родом чинили те саме:

Смакували людей
мов шакали,
Об'їдали до білої кости,
До краплини їх кров
поликали,
Ще й гарчали
від лютої злости.

Не дивуймось катам.
І бояни,
І співці голосні, і софісти,
Що складали ті дикі корани,
Геть усі, як один, атавісти.

С. РИНДИК

1970 р.

Д-р Юліян Колтун

ВАТИКАН І МОСКВА

(Дипломатичні контакти)

(6)

Як відомо, після вибуху першої світової війни митроп. А. Шептицький був інтернований російською владою і засланий до Суздальського монастиря. У тій нездоровій місцевості, в в'язниці з надзвичайно суворим режимом цілий ряд православних монахів і священиків повмирали в дуже скорому часі.

Перебувши три роки на засланні, митрополит Шептицький у 1917 р. вийшов на волю. По дорозі він прибув до Петрограду і там скликав перший Синод росіян-католиків, в якому взяли участь московські священики-католики Леонід Фьодоров, Зерчанінов, Дайбнер, Верховський, Колпінський і інші. Були також присутні латинські єпископи: митр. Е. Ропп, єпископ Цепляк, о. Тржецяк. Митрополит А. Шептицький, згідно з уділеним йому Пієм Х правами, іменував о. Леоніда Фьодорова своїм екзархом для католиків східнього обряду на цілу Росію.

Після перебрання влади большевиками о. Фьодоров був засланий на Сибір і там помер у 1935 . Секретар комуністичної партії в Ленінграді, що знищив тамошню католицьку церкву східнього обряду, сказав: „Якщо руські люди будуть ходити до польських костьолів, то спольщиться тисяча, може й десять тисяч. Це ще не страшне, але у Фьодорівську Церкву підуть мільйони!"

20. Незнищенність релігії

Апостольська Столиця безнастанно закликала совєтську владу дати свободу релігіям, але без успіху. В 1923 р., коли представники совєтського уряду зустрілися з представниками західніх потуг на конференції в Женеві, папа Пій XI, апелюючи до союзників, поставив пропозицію, щоб запевнення релігійної свободи в Совєтському Союзі було передумовою для його визнання. Одначе, цю пропозицію відкинено.

У 1936 р. папа Пій XI видав енцикліку проти безбожного комунізму: „Divini Redemptoris".

Совєтський уряд нищив релігію від початку свого існування всіма засобами, але не викоренив її із сердець людей. Совєтський комісар освіти А. Луначарський сказав: „Релігія — неначе цвях. Чим сильніше її прибиваєш, тим вона глибше втискається в людську душу!"

В 1937 році голова Союзу Войовничих Безбожників Ярославський нарікав: „Неможливо збудувати комунізм у спільноті, одна половина якої вірить в Бога, а друга половина боїться диявола!" (С. Тімашев „Релігія в Совєтській Росії", 1942).

21. Від викляття до діялогу

Папа Пій XII видав у 1949 р. декрет, в якому заявив, що всі католики, які свобідно визнають доктрину атеїстичного комунізму, пропаґують та обороняють ту доктрину, будуть „іпсо факто" предметом спеціяльної екскомуніки-викляття.

Московський патріярх Алексєй на запит представника аґенції Ройтера, що він думає про декрет Пія XII, ствердив, що викляття визнавців комунізму засадничо противиться науці Православної Церкви, бо у православних не може бути протиріччя між льояльністю до Православної Церкви і льояльністю до совєтської держави...

Напрям і тактика ватиканської дипломатії відносно СССР змінились за понтифікату папи Івана XXIII, коли увійшов в курс т. зв. діялог. Ініціятиву до діялогу виявила Москва, а Ватикан пішов назустріч.

У 1962 р. Хрущов вислав папі Іванові XXIII побажання з нагоди дня його народження, а опісля ґратуляції з нагоди признання йому мирової нагороди фундацією ім. Бальцана. Бо чому ж би не використати Католицької Церкви для своїх політичних цілей так, як це робили царі?! Опісля Хрущов вислав до папи свою дочку і зятя Аджубея, щоб закріпити зближення.

Прийняття на приватній авдієнції комуністичної пари, Аджубея і його дружини Ради, викликало обурення в консервативних католицьких колах, нібито „папа запродався комуністам". Появилися статті з гострою критикою східньої політики Ватикану. Критика не оминула особи св. Отця. Американський єзуїтський тижневик „Америка" з 13 липня 1963 р. писав, що св. Отець „у своєму прагненні світового миру посунувся в тактиці задалеко і попав у засідку комуністів!" Підкреслювано також між іншим у пресі, що „звільнення одного митрополита зі заслання цілком не означає свободи релігії в Совєтському Союзі".

Ліберали обороняли папу і підтверджували, що діялог між Церквою і комуністичним урядом принесе добрі овочі. Дійсно на результати не треба було довго ждати. При виборах в Італії 1963 р. комуністична партія здобула 500.000 нових голосів!

Не зважаючи на все це, діялог пішов далі. 27-го квітня 1966 р. на приватній авдієнції у папи Павла VI був міністер закордонних справ СССР А. Громико.

29 січня 1967 р. на приватній авдієнції у папи був голова Президії Верховного Совєту СССР Н. Подгорний.

10 січня 1968 р. на приватній авдієнції у папи був прем'єр Юґославії Міка Шпіляк.

В половині грудня 1967 р. п'ятичленна делеґація Ватикану відвідала московського патріярха Алексєя. Делеґацію очолював кардинал Віллебрандс, секретар ватиканського Секретаріяту Об'єднання Християн. Дехто навіть припускав, що ця делеґація, як також відвідини папою Павлом VI патріярха Атанагораса I в Константинополі в липні 1967 р., підготують дорогу папі в Москву.

Факт відновлення дипломатичних взаємин між Ватиканом і Юґославією 25 червня 1966 р. дав нагоду для сенсаційних і фантастичних міркувань про можливість відкриття ватиканського посольства в Москві, при чому подавалося в пресі особу нашого Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого, як єдиного кандидата на папського нунція в Москві.

Відразу ж після історичного Синоду українських Владик в Римі у 1969 р. приїхав до Ватикану висланець московського патріярха, ленінградський архиєпископ Никодим (Ротов) з дарунками та орденами для деяких кардиналів. Таємні переговори московської патріярхії з Ватиканом мають на меті не допустити до створення українського патріярхату і помісности Української Католицької Церкви. Никодим був два рази на авдієнції у св. Отця.

В „Оссерваторе Романо" з 20-21 квітня 1970 р. була вміщена проповідь св. Отця, яку він виголосив до паломників і туристів. Ось цитата з цієї проповіді: „З певністю ми довідалися про смерть

(Закінчення на стор. 3-ій)

Гуманітарна праця ЗУАДКомітету

6 червня відбулися у Філядельфії чергові збори Екзекутиви ЗУАДК з участю д-ра В. Галана, президента ЗУАДК, д-ра О. Білика, заст. през., д-ра Б. Гнатюка, скарбника, п-ні О. Генгало, секретарки, мґр. О. Тарнавського, екз. дир., дир. І. Поритка, чл. Контр. Ком., інж. І. Скіри і д-ра М. Ценка, на яких обговорено та вирішено слідуючі справи:

I. Допомога братам в Юґославії

а) Фінансовий звіт:

На заклик ЗУАДК зібрано досі загальну суму до 25 травня 1970 року $27,718.54.

Видано на висилку одежі вартости $320,000 і $10,000 ліків $4,690.08.

Передано готівкою $1,500.

Адміністраційні видатки $2,013.18.

Видано разом $9,013.18.

Залишається білянс з днем 25 травня $18,705.36

Численні організації, які переводили збірки на власні заклики, цих збірок досі не передали до ЗУАДК, а тим самим не виконали доручення Координаційної Ради.

Поіменний список пожертв, які прийшли до ЗУАДК до дня 25 травня 1970 р. вже вислано до преси і він буде проголошений окремо в додатку „Вісті ЗУАДК".

б) Пересилка одягу:

Згідно з повідомленням п. дир. М. Коця — з магазину в Джерзі Сиги вислано до Юґославії 759 пак одягу і взуття вартости $300,000, та 12 скринь медикаментів вартости $26,000.

Коли врахувати заощаджені кошти пересилки і вартість висланих речей, то загальна вартість допомоги висланої до Юґославії через ЗУАДК виносить $380,000. В магазині залишилась ще мала кількість одежі, яка буде вислана в інші місця.

Покищо збірка одягу здержана, — потрібно фінансової допомоги, тому усі зібрані гроші просимо негайно пересилати до: United Ukrainian American Relief Committee, 5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141, щоб можна заплянувати дальшу працю допомоги.

в) Дальша гуманітарна праця для Юґославії

Ця праця повинна вестися в напрямі:

1. *Гуманітарної допомоги* потребуючим, яку можна вести найкраще через церковні організації;

2. *Допомога дітям* — через відбудову школи в Девятині і Лішні, де наука відбувається в українській мові і до якої вчащають в 95% українські діти, та можливо табору для молоді, і допомога, щоб ці табори вдержати.

3. *Допомога студентам* для закінчення студій (діти в Римі).

4. *Медична допомога.* Два амбулянси для шкіл і населення.

5. *Документальний фільм,* який виготовить студент Темпел Університету Микола Куліш, що вже одержав усі дозволи від влади і має забезпечену співпрацю наших громадських і церковних організацій.

II. Фундація ім. Г. і Р. Лесюк

Фундація пічне свою працю під управою 7-ох тростистів, якими є тепер: д-р В. Галан, Мирон Карбівник, адв. Тома Дармограй, Іван Поритко, Іван Скіра, Дмитро Ткачук і п-і Зв. Романів. Увага цієї фундації звернена головно на допомогу старшим людям і суспільну службу. Деталі цієї праці та її відношення до праці ЗУАДК будуть проголошені окремим обіжником.

III. Поміч в інших країнах

Поміч, зокрема в Бразилії і Арґентині, можлива, але треба наладнати організаційний відділ.

На зборах Екзекутиви був приявний о. Вікентій Прихідько, який передав особистого листа Єпископа Р. Мартинця, Апост. Екзарха, в якому точно з'ясовано великі потреби допомогової праці в Бразилії. Преосвященний Владика подав начерк організації Допомогового Комітету, а о. Прихідько поділився своїми спостереженнями про життя українців в Бразилії (зокрема селянського населення).

В дискусії брали участь усі приявні, і ствержено, що допомога Бразилії є конечна і можлива, зокрема при допомозі Уряду ЗСА, і її треба б поділити на три головні частини, а саме:

1. Негайна допомога дійсно потребуючим родинам, яких списки передав о. В. Прихідько.

2. Допомога сільському населенню в підготові до поліпшення метод праці.

3. Допомога молоді кінчати вищі школи у формі створення нових і поширення дотеперішніх приміщень церковних і світських організацій в Бразилії.

Після основної дискусії рішено:

а. Скликати окреме засідання Екзекутиви ЗУАДК і присвятити його виключно справі допомоги в Бразилії.

б. Створити окрему комісію для справ допомоги Бразилії, яка підготовить усі потрібні матеріяли.

в. Поробити усі потрібні старання перед Урядом ЗСА для нав'язання тісного контакту для співпраці та евентуального відкриття станиці ЗУАДК в Бразилії.

г. Вислати негайно допомогу на усі одержані досі списки потребуючих.

IV. Координаційна Рада

Вістка, подана в пресі в справі зборів Координаційної Ради при ЗУАДК, які відбулися 25 травня 1970 р. у Філядельфії, подає цілковито звихнений вигляд ходу нарад.

Вістка, подана в одній газеті, не згадує зовсім, що правильник Координаційної Ради був схвалений рік тому, та що більшість організацій з т. зв. Координаційної Ради зовсім не відповіла на запитник, а тепер не переслала збірок, переведених для допомоги Юґославії.

Правильник Координаційної Ради є затверджений Дирекцією ЗУАДК і він залишається правосильним аж до хвилини схвалення поправленого правильника, і тому усі організації, члени Коорд. Ради, повинні льояльно виконувати свої обов'язки.

З огляду на деякі повідомлення в пресі, які перекручують або мильно подають деякі факти, Екзекутива подає до відома, що тільки офіційні звідомлення Екзекутиви віддзеркалюють працю ЗУАДК. Екзекутива не буде спростовувати чи вияснювати свідомого чи несвідомого баламучення нашої громади деякими невідповідальними організаціями чи поодинокими громадянами.

Екзекутива ЗУАДК просить приймати звідомлення праці ЗУАДК та піддержувати її після найкращих сил.

950 громадян, які приїхали стараннями ЗУАДК і довгують йому суму 65,000 долярів, найбільше зацікавлені в тому, щоб ЗУАДК припинив свою працю. Вони то найбільше поширюють злобні і неправдиві відомості, і ось про це повинні знати наші громадяни, а зокрема Координаційна Рада при ЗУАДК.

V. Подяка хорам „Кобзар" і „Прометей"

Екзекутива ЗУАДК висловлює щиру подяку хорам „Кобзар" і „Прометей" за влаштування вдалого концерту на допомогу братам в Юґославії та їх пожертву — прибуток з концерту. Усім учасникам концерту та солістам щире спасибі.

VI. Книга „Брат - Братові"

Книга ця вже зложена, коректа переведена і тільки потрібно кількох знимок, щоб закінчити цю документальну працю про вклад американських українців для рятування наших людей.

VII. Потреба рук

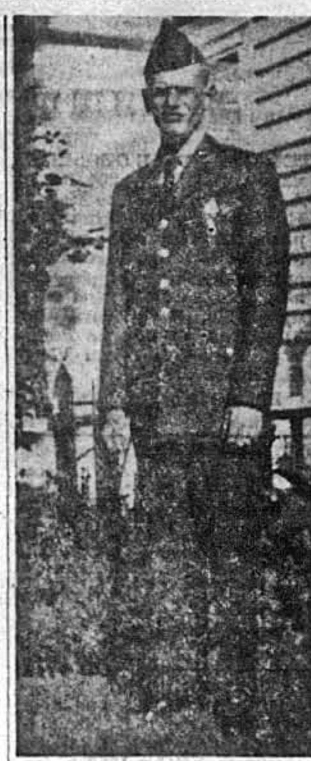
Великі завдання і великі можливості, які тепер стоять перед ЗУАДК, стократно перевищують усі його дотеперішні досягнення на міжнародному полі.

Щоб використати всі можливості, треба рук до праці, членів і фондів, пожертв громадянства. Екзекутива ЗУАДК просить Вас стати членом ЗУАДК і прислати свою пожертву на подану вгорі адресу.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Філядельфії

ОЧІКУЮТЬ СИНА З ВІЙНИ

Прискорені відклики американських військ з В'єтнаму збільшили надії багатьох американських родин на щасливий поворот їхніх синів і батьків з тієї оспорюваної війни. До цих, що очікують, належить і багато українських родин, між ними й відомі наші громадяни Іван і Софія Каліцуни в Елизабеті, Ню Джерзі. Очікують вони повороту свого сина Михайла, який вже від довшого часу обороняє волі перед комуністичною аґресією в далекому В'єтнамі. Михайло Каліцун закінчив з високим відзначенням студії архітектури. Він, його батьки та його сестра Марійка є членами 234-го Відділу Українського Народного Союзу, секретар якого п. Іван Іваник уже деякий час тому й повідомив нас про тривоги та надії батьків, які очікують повороту сина з війни.

Михайло Каліцун

Успіх Романа Матковського

Роман Матковський, син панства Марії й Василя у Фордс, Н.Дж., народився 24 вересня 1946 р. в Німеччині. Прибув до ЗСА 1949 р., закінчив початкову школу у Перт Амбой, Н.Дж., середню у Вудбрідж, Н.Дж. 25-го травня 1968 р. закінчив коледж в Емпорія, Кензас, де студіював хемію та одержав диплом бакалавра наук.

Молодий хемік мав добре поручення на вищі студії, був нагороджений і прийнятий до колеґії професорів в Університеті Дейтон, Огайо. По короткім часі він був найменований заступником керівника ляборaторії для дослідів фізики і хемії, де одержав диплом інженера технологічних наук.

Роман Матковський

Молодий хемік Роман Матковський мав добрий успіх у наукових дослідах і був покликаний на конференцію науковців до Централі Космічної Аґенції в Юстоні, Тексас. Р. Матковський є співробітником Chemical & Engineering News та членом Американського Хемічного Товариства і American Association for the Advancement of Science.

Роман Матковський та його батьки є членами 104 Відділу УНСоюзу ім. св. о. Николая в Перт Амбой, Н. Дж. Слід згадати, що Роман має у пляні 12-го вересня ц.р. одружитись з панною Янетою Моррей, яка також покінчила високі студії.

Н.Н.

Загальні збори Українського Народного Дому в Ню Гейвені

У неділю 22-го березня 1970 року відбулися загальні збори уділовців Українського Народного Домі в Ню Гейвені. Зборами провадила президія в складі: д-р Михайло Снігурович, предсідник і Гнат Андрусишин — секретар. По вислуханні звіту голови уступаючої управи та доповнення його членами управи, збори на внесок Контрольної Комісії уділили абсолюторію і похвалу уступаючій управі та вибрали нову в такому складі: голова Михайло Пушкар (переобраний), Богдан Антонишин — заступник голови, Богдан Данко — секретар української мови, Володимир Березовський, мол. — секретар англійської мови, книговод Дмитро Малик, скарбник Василь Гачкевич, господар Іван Самотіха, імпрезовий реф. Роман Дзюба, Володимир Береза — „перміті", Гнат Андрусишин і Олександер Кольман — члени. До Контрольної Комісії увійшли: проф. Іван Телюк, майор Богдан Лисяк, Корнель Креховецький, Евстахій Кульчицький і Михайло Дуда. Звіти управи показали постійний ріст товариства.

У звітовому році закупили сусідній двоповерховий мурований будинок. Загальні Збори привітав від місцевого відділу Українського Конґресового Комітету Америки УККА голова д-р М. Снігурович, вказуючи на велику ролю, яку відіграє Український Народний Дім для української спільноти в Ню Гейвені, та побажав дальшого розвитку цій інституції.

(мя)

Геммонд, Індіяна на допомогу братам в Юґославії і ФКУ

107-ий Відділ УНСоюзу на своїх річних зборах 7-го лютого ц.р., що, крім рішень денного порядку та перевибору Управи, котру очолює Іван Криса із секретарем і делеґатом на 27-му Конвенцію УНС Сепаном Долошицьким, ухвалив виділити з братської каси 50 дол. для потерпілих братів в Юґославії та 50 дол. на Фонд Катедри Українознавства в Гарвардському Університеті.

На зборах Відділу УККА, які відбулися 8 березня ц.р., де також перевибрано Управу і яку очолює Іван Криса, що зветься в нас сеньйором-президентом Геммонду, і з новообраним секретарем Степаном Пилипчаком, ухвалено виділити з каси 50 дол. для братів в Юґославії та 100 дол. на закуп українських англомовних книжок до місцевої публічної і університетської бібліотек.

Збірковою листою ЗУАДК занявся, від Віділу УККА, п. Григорій Петрина. Збірка дала суму 153 долярів. Слідуючі члени зложили: Відділ УККА — 50 дол. По 10 дол.: Іван Криса. По 5 дол.: Іван Юско, Іван Юськів, Микола Луців, Стефан Іжак, Евдокія Шкіль, Парася Липка, Осип Солян, Мирон Мандзій, Михайло Дутчак, Петро Солян, Іван Солян, Василь Дутчак, Петро Дутчак і Григорій Петрина. По 3 дол.: Василь Коник, Володимир Гриб і Данило Носик: По 2 дол.: Володимир Мандзій, Марія Карпінець, В. Боярчук, Олег Залуцький, Степан Залуцький і Петро Адамко. По 1 дол.: Стефан Підчашений і Петро Залуцький.

Спішать з допомогою, хоч скромною, але щирою, місцеві членки ОЖ ОЧСУ під головством п-і Марії Пилипчак. Жертвували одягом, взуттям і грішми членкині: Стефанія Возняк — 9 пакунків і 21 дол., Катерина Урядко — 5 пак. і 10 дол., Марія Пилипчак — 2 пак. і 5.60 дол., Олена Шевців — 1 пак. і 3.80 дол.

Сердечна подяка належиться усім жертводавцям, що разом зложили 243.40 дол. і 17 посилок одежі і взуття.

Гроші вислано до ЗУАДК у Філядельфії, а пакунки до збірного пункту в Джерзі Сиги, Н.Дж.

Микола Возняк

В ЙОРДАНІЇ СТВОРЕНО новий уряд: прем'єром став дотеперішній міністер закордонних справ Абдель Монай Ріфай, міністром закордонних справ — колишній прем'єр що його зараховують до табору „палестинців", Антін Аттала. Протиізраїльські партизанські організації, що змагають до створення „Палестинської держави", відкидають рішуче всяке замирення з Ізраїлем.

ВИДАННЯ ПЛАСТОВИХ КУРЕНІВ

• Курінний журнал 35-го Куреня УСП „Побратими" під назвою ПОБРАТИМИ, ч. 1., Рік III, січень-лютий 1970 р. В журналі є обіжники курінного про біжучі курінні та загально-пластові акції та імпрези, стаття члена куреня ст. пл. А. Колтунюка „Українська проблема і ми", є стара комуністична інструкція про те, як робити революцію і порівняння з теперішніми подіями в Америці, огляд книжок та фільмів, і, як в кожному пластовому журналі — багато веселих дописів та жартів.

• Курінний журнал Куреня УСП-ок „Шестокрилі" під назвою СОРОКА НА ПЛОТІ, число 17 за березень 1970 р. Редактор — ст. пл. М. Фур-Федьків. В статті від Редакції закликається всіх членок в 10-річчя існування Куреня посилити свою пластову діяльність, дотримуватися пластового закону та курінного клича „Летіти понад буднем, стреміти до висот!". В журналі є відомості про початки Куреня, текст і ноти до пісні Куреня, стаття Л. Климкович „Діла говорять краще за слова" з закликом ставати вчителями в українських школах, Марти Лиско „Читаймо" — із заохотою до читання українських книжок, У. Шав'як „Жмут вражень з останнього Конґресу СУСТА", Оксани Грушкевич „На пластову тему", Арети Галущинської „Спомини з подорожі по Україні", листи членок до курінної, куховарські приписи, вірші, багато веселих віршів, сценок тощо. Курінь спеціяльну увагу присвячує плеканню українських звичаїв. В журналі на цю тему є стаття Мотрі Грушкевич „Народні звичаї й Шестокрилі". Журнал багато ілюстрований рисунками та світлинами членок, як також „Прияту Шок" (їхніх мужів).

• Квартальник Зв'язку 17 Куреня УПС та 2 Куреня УСП-ок „Перші Стежі" п.н. СТРІЛА, ч. 2, Весна 1970 р. В журналі є протокол з панелю 21-ої Ради „Перших Стеж", звіт з переведення лещетарського табору для юначок та юнаків в 1969 р. на Союзівці, життєписи нових членок Куреня, про мистецьку виставку Л. Гуцалюка і Капшученка у Філядельфії, листи членок Куреня, різне та адресар всіх членів Куреня. Редакторка: пл. сен. Наталка Соневицька.

• ЛИСТИ ДРУЖНЬОГО ЗВ'ЯЗКУ — журнал 1-го Куреня УПС ім. О. і С. Тисовських, ч. 67-68. Редактор: пл. сен. Ю. Каменецький. В журналі різдвяні спомини, актуальні думки на тему питань, що з ними зустрічаються пластові провідники в праці у станицях — М.Е.Л. Лісовика, виїмки з останнього листа Основника Пласту сл. п. Дрота, скорочений реферат пл. сен. Л. Бачинського про сл.п. д-ра Ол. Тисовського, стаття пл. сен. Ю. Каменецького про Івана Чмолу, про Курінь і Пластовий Музей, думки про Начального Пластуна, актуальні пластові справи, звітування членів Куреня про свою діяльність, статті на теми здоров'я.

ВАТИКАН І МОСКВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

православного московського патріярха Алексєя, що прожив понад 90 років і був до останньої хвилини свідомий і клопітливий на своєму великому пості. Поручаємо його Вашій молитовній згадці..."

На похорон патріярха Алексєя папа послав до Москви кардинала Віллебрандса. У „Вістях з Риму" з 10 травня 1970 р. на ст. 13 читаємо коментар наведеної вище цитати в проповіді: „Серце кривавиться наше, бо 25 літ патріяшества померлого патріярха Алексєя покривається майже щодня і години з 25 роками переслідування, ісповідництва і мученицького шляху Помісної Церкви Києво-Галицької Митрополії. Майбутнім історикам залишаємо сказати слово правди про ті так зловіщо пов'язані 25 роки..."

Діялог почався і розіґрується на наших очах. Невідомо, як далеко він піде, але одно є певне, що він буде ще одним кільцем в історичнім ланцюгу розчарувань та невдач.

(Кінець)

В 13-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ І СЕСТРИ

бл. п. ІВАННИ ЯСЬКІВ

буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

в П'ЯТНИЦЮ, 3-го ЛИПНЯ, ц. р. о год. 8-ій рано

Друзів і Знайомих просимо про участь і молитви.

Муж — ВАСИЛЬ ЯСЬКІВ
Діти — ІГОР І НАТАЛКА
Брат — СТЕФАН
Рідня в Австралії і Україні

Із життя українців у Виллиментику, Конн.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО відбулося 22-го березня в приміщенні УНДому, яке влаштував Відділ УККА. Започатковано свято відспіванням американського гимну й вступним словом, що пов'язувалось зі змістом доповіді, яку відчитав голова Відділу УККА п. М. Тимків. Хор Юного СУМА, зложений із самих дівчат-юначок, переплітувався з деклямаціями дітей Школи Українознавства і скріплював ідеї Шевченка серед присутніх, котрі нагороджували кожний виступ щирими оплесками. При кінці Академії були заклики до присутніх до більшої жертвенности і співпраці з місцевим Відділом УККА. Проголошено місяць квітень початком переведення збірки на Український Народний Фонд та виясненнями про перепис населення ЗСА. Відспіванням українського національного гимну закінчено академію Шевченка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 387-го ВІДДІЛУ УНС відбулися 1 березня в УНДомі. Зборами провадила президія в складі п. Чепіжак, голова та п. В. Олійник, секретар. Збори відкрив уступаючий предсідник Відділу Михайло Чепіжак, привітавши присутніх і запросив присутнього голову Відділу УККА п. Михайла Тимкова на почесного члена президії. Вичерпно проведено програму зборів та обрано Управу Відділу на 1970-ий рік, до якої увійшли: М. Чепіжак, голова; А. Смук, заступник голови; В. Олійник, секретар; І. Гулич, заст. секретаря і В. Ардиковський, скарбник. Контрольна Комісія: І. Децик, голова, І. Осовський та Ф. Лазар — члени. Організаційні референти: М. Хомій і В. Івах. Після вичерпання порядку нарад голова президії попросив до слова голову Відділу УККА М. Тимкова, який привітав присутніх та говорив про потребу ставати членами українських забезпечевих організацій, які допомагають українському суспільству при здійсненні національних програм, та ким установам як СКВУ, УККА та Молодечим Організаціям. По закінченні зборів відбулися місячні збори Відділу, на яких обрано п. В. Олійника делеґатом на 27-му Конвенцію УНСоюзу, а п. М. Чепіжака на заступника. Збори закрито відспіванням українського національного гимну.

В. Олійник

ІВАН СУСЬ

(Посмертна згадка)

27 квітня ц.р. ненадійно відійшов у вічність на 42-му році життя прикладний син, муж і батько, взірцевий сумівець-виховник, активний суспільно-громадський працівник, сл. п. Іван Сусь.

Виїхав разом з родиною із Золотого Поділля, перемандрував і переміг всі воєнні й таборові злидні та, осівши на вільній землі Вашингтона, сл.п. Іван все мріяв про поворот на вільну, не залежну Україну.

В 1949 р., в початках зорганізування Спілки Української Молоді, він включився в її ряди, був членом-основником Осередку СУМА в Ню Йорку, організатором юнацтва, виховником та кілька каденцій булавним Юнацтва СУМА.

І коли минулого року Нюйоркський Осередок відзначував своє 20-річчя існування, Головна Управа відзначила сл. п. Івана грамотою взірцевого члена СУМ за взірцеву працю.

Сл. п. Іван Сусь був людиною великого розуму, тихої і спокійної вдачі, поєднував найрідкісніші риси людського характеру. Любив свою Родину, але також ніколи не забував про громадські справи. Залишив у смутку свою любу дружину Параскевію, діток Славка і Вірцю, стареньку маму і сестру.

30 квітня відбувся Парастас в похоронному заведенні П. Яреми при великому числі його друзів, уніформованої сумівської молоді з прапорами, родини та щирого кола знайомих.

Похорон відбувся 1 травня з церкви св. Юра на український правос. цвинтар в Бавнд Бруку. Сумівці, друзі покійного, несли домовину на своїх раменах, в супроводі прапора Осередку, із похоронного заведення до церкви. Церква була виповнена молоддю і громадянством.

Під час Парастасу прощав сл. п. Івана від Осередку голова К. Василик, а над могилою попрощав його від друзів, Осередку і від Організацій Українського Визвольного Фронту Г. Цебрій. Зворушливо прощала свого мужа над могилою від себе і дітей його дружина Параскевія.

Після похорону, на поминках, присутні зложили замість квітів на могилу сл.п. Івана 160 дол., що розділено по 80 дол. на Український Католицький Університет у Римі, і на пресовий фонд журналу „Крилаті".

Всім жертводавцям щире спасибі!

Г. Цебрій

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00
за інч за кожного рода оголошення.	
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН ГРАБОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 204 ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., помер 17 квітня 1970 р. на 72 р. ж. Став членом УНС в 1940 р. Полишив у смутку дружину Марію, синів: Дмитра і Богдана та 6 правнуків. Похорон відбувся 21 квітня 1970 р. на цвинтарі Beautiful Ocean View, Staten Island, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Палідвор, секр.

БОБИК ІРИНА, членка УНС Відд. 49 Б-ва св. Арх. Михаїла в Торонті, Канада, померла на 79 р. ж. Полишила в смутку мужа Матвія, 2 доньки і сина. Похорон відбувся 20 травня 1970 р. на цвинтарі Проспект в Торонті, Канада.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

JOAN HAMERSKY, членка УНС Відд. 342 Т-ва Запор. Січ в Картерет, Н. Дж., померла на 37 р. ж. Стала членкою УНС в 1966 р. Полишила в смутку чоловіка Михайла, дочок: Джоан і Сузанну і сина Михайла, мол. Похорон відбувся 29-го травня 1970 р. на цвинтарі Розегіл, Лінден, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

DMYTRO SOPHIEW, член УНС Відд. 181 в Нарвіллі, Р. Айл., помер 25 квітня 1970 р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1935 р. Полишив у смутку родину. Похорон відбувся 30 квітня 1970 р. на цвинтарі св. Стефана в Нарвіллі, Р. Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ALEX KUJAW, член УНСоюзу Відд. 84 Т-ва Т. Шевченка в Совтпорт, Конн., помер на 48 р. ж. Нар. в Дубі, Україна, і став членом УНСоюзу в 1949 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Івана, 2 доньки: Алєксандру і Марію-Алісію. Похорон відбувся 1-го червня 1970 р. на цвинтарі Oaklawn, Fairfield, Conn.
Вічна Йому Пам'ять!
Марія Куям, секр.

ЮЛІЯ ВАЧИНСЬКА, членка УНС Відд. 338 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Монесен, Па., померла 4 червня 1970 р. Народилась в Ліську, Україна, і стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку 3 синів, 3 доньки і 11 внуків. Похоронено на цвинтарі Grandview, Monessen, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

STEPHEN PALYLA, член УНСоюзу Відд. 104 Б-ва св. о. Миколая в Перт Амбой, Н. Дж., помер 28 травня 1970 р. на 19 р. ж. Став членом УНСоюзу в 1962 р. Полишив у смутку батька Михайла, братів: Михайла і Зеновія, сестру Jo Ann і бабцю. Похорон відбувся 1 червня 1970 р. на укр. кат. цвинтарі в Вудбрідж, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА БОНКО, роду КОПИСТИНСЬКА, членка УНСоюзу Відд. 206 Т-ва Запор. Січ у Вунсакет, Р. Ай., померла 6 квітня 1970 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Лука Мала, пов. Скалат, Україна, і стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку мужа Дмитра, синів: Мирослава і Гордона, дочок: Стефанію, Євгенію, Олену, сестер Теклю, Параскевію, Варвару, 15 внуків і 4 правнуків та братів Казимира і Степана. Похорон відбувся 9 квітня 1970 р. на цвинтарі св. Михаїла у Блекстон, Масс.
Вічна Їй Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

MICHAEL FIGURSKI, член УНС Відд. 5 Б-ва св. о. Миколая в Асторії, Н. Й., помер 27 квітня 1970 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Жеребки, Україна. Став членом УНС в 1934 р. Полишив у смутку дружину Анну, доньки: Елаїну, Долорес і 5 внуків. Похорон відбувся 30-го травня 1970 р. на цвинтарі St. Raymonds, Bronx, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Хомайчук, секр.

KATHRYN BRELYK, членка УНС Відд. 31 Б-ва св. Кирила і Методія в St. Clair, Pa., померла 21 травня 1970 р. на 77 р. ж. Стала членкою УНС в 1920 р. Полишила в смутку сина Йосифа, доньки: Марію, Анну, Катерину, Юлію, 3 правнуків. Похорон відбувся 25 травня 1970 р. на цвинтарі Holy Trinity, St. Clair, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ІВАННА ПАВЛИШ, членка УНС Відд. 430 Т-ва Дністер у Філядельфії, Па., померла на 43 р. ж. Нар. в Тисьмениці, пов. Станиславів, Україна. Стала членкою УНС в 1949 р. Полишила в смутку чоловіка Дмитра, дочку Оксану, тету Юлію та рідню. Похорон відбувся 6 червня 1970 р. на цвинтар св. Марії у Факс Чейс біля Філядельфії, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Кашицький, секр.

ЮЛІЯ ВОЙТОВИЧ, членка УНС Відд. 230 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Нюгстоні, Огайо, померла 3-го травня 1970 р. на 73 р. ж. Нар. в с. Словятка, Теребовля, Україна, і стала членкою УНСоюзу в 1938 р. Полишила в смутку мужа Дмитра, доньку Анну, сина Володимира і 9 внуків. Похорон відбувся 7 травня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Нюгстоні, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Лішак, секр.

МАТRONA KAPITULA, членка УНС Відд. 7 Бр. Д. Капітули в Мк Аду, Па., померла 29 травня 1970 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Челю, пов. Холо, Україна. Стала членкою УНС в 1920 р. Полишила в смутку доньки: Гелену, Стеллу, 11 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 31 травня 1970 р. на цвинтарі св. Марії в Мк Аду, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Гелена Словік, секр.

Аплікація на прийняття

— на —

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

на СОЮЗІВЦІ

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

від 2-28 СЕРПНЯ 1970 року

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

Вік: .... Член УНС, Відділ: ....

Знання української мови:

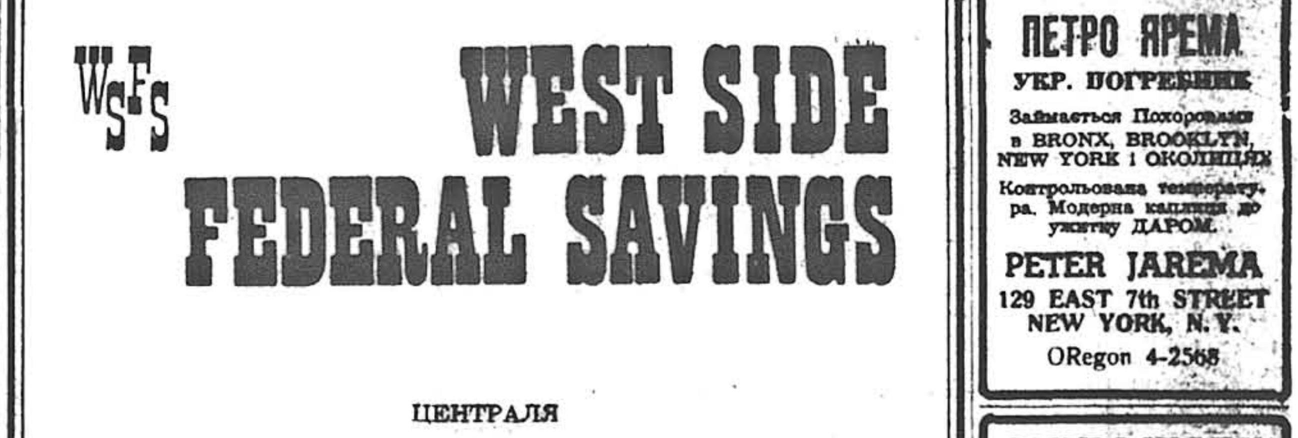
СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐

Залучую на рахунок оплати $..........

(Повна оплата курсів — $150.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).

Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ТАРЗАН, Ч. 6393. Вся надія на лиану

Тут, Наомі, виступ, який, мабуть, безпечний для нас обох.

Отож тягни, Тарзано! Заплющу очі і буду молитися!